

Puno toga možete saznati o čovjeku samo slušajući ga dok svira

[Dm dnevne.me/kultura/-/puno-toga-mozete-saznati-o-covjeku-samo-slusajuci-ga-dok-svira-15-12-2021-13-26-14](https://dnevne.me/kultura/-/puno-toga-mozete-saznati-o-covjeku-samo-slusajuci-ga-dok-svira-15-12-2021-13-26-14)

VIOLINISTKINJA CSO MILANA BJELOBABA ZA DNEVNE

Autor: Marija Roganović

Vrijeme objave:15.12.2021 13:33h

Vrijeme ažuriranja:15.12.2021 13:33h

Foto: MCGG

Kad god sviram Baha, imam osjećaj kao da sam se vratila kući, kazala je u razgovoru za Dnevne violinistkinja CSO **Milana Bjelobaba**, koja je nedavno premijerno pred publikom u Muzičkom centru izvela čuveni Bahov Koncert za violinu, gudače i čembalo u A-molu.

Emocija koja je dominirala pred koncert pod upravom maestra **Mladena Tarbuka** je uzbuđenje, navodi ona, dok najveću odgovornost u stvari osjeća prema samom djelu, tj. kompozitorovoj zamisli.

"Čitav put do finalne verzije je bio veliki užitek i privilegija jer sam imala priliku da ga podijelim sa mojim kolegama iz orkestra i divnim maestrom Tarbukom", naglašava Bjelobaba za naš list.

Snažan potencijal CSO

Kad god svira Baha, ima osjećaj kao da se vratila kući, jer joj uliva tu vrstu udobnosti i toplote. To je prvenstveno jedno intenzivno lično iskustvo.

"Njegova muzika najbolje komunicira sa samim izvođačem, bez koncertne dvorane i auditorijuma. Počevši od toga da je Bah kroz svoju muziku uspio da dođe do srži svake plemenite misli, nemoguće je a ne osjetiti ogromno poštovanje i poniznost pred tolikim genijem. Kad god se vraćam nekom njegovom djelu, pokušavam da nađem nove detalje i svjež pristup, to je istraživački rad koji nikada ne prestaje. Da citiram Maksa Regera: 'Bah je početak i kraj sve muzike'", navodi ova umjetnica.

Svi gostujućí dirigenti saglasni su u jednom - CSO je orkestar evropskog kvaliteta. A kako naša sagovornica vidi rad CSO?

"CSO je orkestar koji je još u procesu stvaranja što se tiče građenja zvuka i tradicija u sviranju. Kao vrlo mlad sastav ima snažan potencijal i veoma je dobra 'masa za vajanje'. Ono što je bitno u ovom momentu je da ti vajari, u obliku menadžmenta i šefa-dirigenta, posjeduju vještine i znanja koje bi nas dovele do, kao što ste rekli, orkestra evropskog kvaliteta", ističe violinistkinja.

Kreativno nasljeđe čovječanstva

Violina, kako kaže Bjelobaba, odabrala je nju, nikako nije bio obrnut slučaj.

"Znate, svaki instrument je vrlo specifičan, sa svojim mogućnostima i ograničenjima, on je alat za izražavanje. Kroz njega možete da čujete kako muzičar razmišlja, kako pjeva, čak i boja njegovog tona govori o njemu. Puno toga možete saznati o čovjeku samo slušajući ga dok svira", smatra ona.

Etiketa "elitističkog proizvoda" koja se, čini se, od samog starta dodjeljivala klasičnoj muzici, nije toliko bitna u vremenu tehnološkog napretka, koliko sama relevantnost ovog žanra, smatra ona.

"Klasična muzika izražava najdublje misli naše civilizacije. Kroz svoja djela kompozitori nam daju sliku društva i vremena u kom su živjeli. Možete iskusiti veličinu i postignuća nekih drugih generacija samo kroz njihovu muziku. Naša je dužnost, kao umjetnika i kao slušalaca, da prenesemo kreativno nasljeđe čovječanstva, jer u suprotnom ostaje jedna velika rupa u budućnosti. Klasična muzika je rezervisana za svakoga ko je otvorenog uma i srca, a što joj se više budete posvetili, otvoriće vam se vrata čudesnog univerzuma, iz kog nikada više nećete željeti da izađete", ocjenjuje umjetnica.

Mlađa publika poboljšava kvalitet izvođaštva

Za razliku od velikog dijela Evrope, gdje dobar dio publike čini starija populacija, na našim prostorima je to vrlo šarenoliko, primjećuje naša sagovornica.

"Čak bih rekla da je mlađa publika brojnija, što je vrlo ohrabrujuća činjenica jer može da rezultira dugogodišnjom, stalnom publikom, koja vremenom postaje iskusnija i kritički nastrojena, te samim tim poboljšava i kvalitet izvođaštva. Tako se razvija ozbiljan kulturni organizam u društvu, koji poslije teško može da poljulja promjena političke ili bilo koje druge klime", priča Bjelobaba.

Svaki koncert slavi život

Mišljenja je da, iako nas je korona međusobno izolovala, prilično nas je i zbližila, koliko god to paradoksalno zvučalo.

"Tokom pandemije vidjeli smo mnoštvo divnih i kreativnih ideja koje su muzičari širom svijeta zajedno razvijali. To su npr. onlajn koncerti iz dnevnih soba, ansambli koji sviraju zajedno preko konferencijskih poziva, muzička edukacija u novom digitalnom ruhu, veliki umjetnici koji konačno imaju dovoljno vremena da podijele svoja znanja i iskustva, muzika je postala dostupna svima. Kako je nekim umjetnicima bilo zaista teško, mentalno ili u egzistencijalnom smislu, najčešće oba, drugi su se potrudili da im olakšaju situaciju kroz donacije, fondove i otvorene razgovore", pojašnjava ona.

Kompozicije koje su pisane u karantinu, nastavlja ona, inspirisane zloslutnom neizvjesnošću, svjedočiće o stanju ljudskog duha u ovom momentu u istoriji, vremenu kada je sve stalo i kada smo bili prepušteni sami sebi.

"Kako smo polako počeli da se vraćamo u koncertne dvorane, prvo u manjim sastavima, pa kasnije i u simfonijskim orkestrima, uvidjeli smo da koncerte uživo ništa ne može da zamijeni, iako auditorijumi još uvijek nijesu u punom kapacitetu. Ova situacija me je navela da shvatim koliko je svaki nastup dragocjen i kako svaki koncert, u stvari, slavi život", poručuje violinistkinja.